

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka: 38261-4/2021/20

Datum: 16. 8. 2022

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije na podlagi 220a. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US, 81/15, 40/17 in 189/21 – ZDU-1M) in 219. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE in 3/22 – ZDeb) v postopku reševanja medoperaterskega spora na predlog družbe RUNE Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana, ki jo zastopata direktorja Stojan Nikolić in Jean-Francois Claude B. Willame, njiju pa po pooblastilu [REDAKTIRANO] zoper družbo Telekom Slovenije d.d., Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa predsednik uprave Cvetko Sršen, njega pa po pooblastilu [REDAKTIRANO], v zvezi z dostopom do drogov Telekoma Slovenije v Malem Črnelu, izdaja naslednjo

ODLOČBO

1. Zahtevku družbe RUNE Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana, da ji družba Telekom Slovenije d.d, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, za izgradnjo lastnega komunikacijskega omrežja v Malem Črnelu omogoči skupno uporabo drogov, ki so v lasti družbe Telekom Slovenije in stojijo na parcelah k.o. 1820 Gorenja vas, št. 333, 334/1, 334/2, 334/4, 481/2, 482, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549/3, 551, 553, 555, 556, 561/3, 561/5, 561/6, 562, 563/1, 563/2, 563/3, 536/4, 567/1, 567/6, 567/8, 582, 583/1, 583/2, 583/3, 585/1, 585/2, 587/1, 769/1, 769/2, 793, 795, 800/1, ter da z družbo RUNE Enia d.o.o. sklene dogovor o skupni uporabi drogov skladno z zaprosilom iz vloge družbe RUNE Enia d.o.o. z dne 3. 9. 2021, **SE UGODI**, tako, da mora družba Telekom Slovenije d.d. v roku 15 dni od vročitve te odločbe družbi RUNE Enia d.o.o. v podpis ponuditi pogodbo o uporabi drogov na zgoraj navedenih parcelnih številkah, pri čemer pa sklenitve takega dogovora ne sme pogojevati s predhodno pridobitvijo služnosti ali soglasij lastnikov navedenih zemljišč.
2. Posebni stroški v tem postopku niso nastali.

Obrazložitev:

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju: agencija) je v zvezi z dostopom do drogov Telekoma Slovenije v Malem Črnelu na podlagi 93. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US, 81/15, 40/17 in 189/21 – ZDU-1M; v nadaljevanju: *ZEKom-1*) s strani družbe RUNE Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana (v nadaljevanju: *RUNE Enia*), zoper družbo Telekom Slovenije d.d, Cigaletova 15,

1000 Ljubljana (v nadaljevanju: *Telekom Slovenije*) dne 7. 12. 2021 prejela predlog za rešitev spora. Agencija je RUNE Enia pozvala na dopolnitev predloga, ki ga je prejela dne 17. 12. 2021.

Iz listinske dokumentacije izhaja, da je RUNE Enia z vlogama z dne 3. 9. 2021 in 15. 9. 2021 Telekom Slovenije zaprosil za dostop do njegovih drogov v Malem Črnelu. Telekom Slovenije je 29. 9. 2021 odgovoril s projektnimi pogoji št.: 100175-LJ/5777-AU (v nadaljevanju: projektni pogoji), ki med drugim vsebujejo zahtevo, da mora iskalec dostopa za dostop do nadzemnega omrežja in za dela na nadzemnem omrežju pridobiti ustrezna soglasja lastnikov zemljišč, po katerih poteka nadzemno omrežje Telekoma Slovenije (podtočka i., točke B. SPLOŠNI POGOJI). RUNE Enia se z navedenim pogojem ne strinja, o čemer je Telekom Slovenije z dopisom dne 15. 11. 2021 obvestil in opozoril, da morajo služnostna upravičenja Telekoma Slovenije na navedenih zemljiščih po samem zakonu, konkretno po tretjem odstavku 20. člena ZEKom-1, vsebovati tudi dopustnost skupne uporabe komunikacijskih objektov upravičenca z njegove strani ter s strani drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, pri čemer ima imetnik pravice skupne uporabe v obsegu, ki je potreben za izvajanje skupne uporabe, služnostna upravičenja, ki izhajajo iz 19. člena ZEKom-1 (gradnja, dostop, odstranjevanje naravnih ovir pri gradnji). Telekom Slovenije pa je na to odgovoril, da na trasah, ki so predmet poizvedbe, nima služnostnih pogodb, ki bi vsebovale določilo o skupni uporabi, saj je bilo omrežje grajeno na nekaterih delih še pred letom 1996 ter da mora zato RUNE Enia sam urediti pravno podlago za dostopanje do nepremičnin, kjer je postavljeno komunikacijsko omrežje. RUNE Enia je Telekom Slovenije nato z dopisom z dne 18. 11. 2021 opozoril na drugi odstavek 238. člena ZEKom-1, ki upravičenja, ki izhajajo iz strinjanja lastnikov zemljišč ali njihovih pravnih prednikov, po vsebini izenačujejo s služnostmi po ZEKom-1. Telekom Slovenije na njegov dopis ni več odgovoril, zaradi česar RUNE Enia šteje, da mu je bil dostop zavržen s tem, ko mu je postavil pogoje za dostop, za katere ni najti podlage v ZEKom-1. Glede na to, da v več kot dveh mesecih ni bil dosežen dogovor o dostopu, je RUNE Enia vložil predlog za rešitev spora skladno s sedmim odstavkom 93. člena ZEKom-1.

Skladno z 220.a členom v povezavi s 93. členom ZEKom-1 je agencija dne 17. 12. 2021 uvedla postopek reševanja spora (dok. št. 38261-4/2021/4), in sicer je Telekom Slovenije pozvala na izjasnitev in predložitev dokazil.

Telekom Slovenije v svojem odgovoru na poziv na izjasnitev z dne 10. 1. 2022 (dok. št. 38261-4/2021/8) odgovoril, da ni sporno, da je Rune zaprosil za najem drogov, po njegovem mnenju pa ne drži navedba RUNE Enia, da je bil dostop zavržen. Telekom Slovenije je namreč 13. 8. 2021 odgovoril predlagatelju, da je najem možen in da naj vloži vlogo za pridobitev projektnih pogojev, kar je RUNE Enia tudi storil. Vendar pa RUNE Enia po pridobitvi projektnih pogojev Telekomu Slovenije ni posredoval dokumentacije, ki jo je le-ta zahteval in posledično Telekom Slovenije trdi, da dostopa ni zavrnil, saj se do njega še ni mogel opredeliti, ker RUNE Enia ni dopolnil vloge skladno s projektnimi pogoji.

Agencija je nato razpisala narok za ustno obravnavo (dok. 38261-4/2021/9 in 38261-4/2021/10) in dne 25. 1. 2022 je bila izvedena ustna obravnavo, o kateri je bil napravljen zapisnik št. 38261-4/2021/15.

Na ustni obravnavi je uradna oseba uvodoma pojasnila, da iz spisa izhaja, da je zaposleni Telekoma Slovenije [REDACTED] v elektronskem sporočilu z dne 18. 11. 2021 predstavniku RUNE Enia, [REDACTED] [REDACTED] na pripombo glede pogoja iz podtočke i., točke B. Splošnih pogojev projektnih pogojev odgovoril, da prosi za upoštevanje usmeritev Telekoma Slovenije v projektnih pogojih, v kolikor želi najeti njihovo obstoječo infrastrukturo. Med strankama je torej sporno, ali lahko Telekom Slovenije določi pogoj, da mora RUNE Enia Telekomu Slovenije pred sklenitvijo pogodbe, s katero bi se operaterja dogovorila za dostop do drogov, predložiti ustrezna soglasja lastnikov zemljišč, po katerih poteka nadzemno omrežje Telekoma Slovenije, in sicer soglasja lastnikov zemljišč za dostop do nadzemnega omrežja in za delo na nadzemnem omrežju. Iz navedb Telekoma Slovenije izhaja, da v primeru, da RUNE Enia tega pogoja ne izpolni, mu Telekom Slovenije zavrača dostop. Glede na to, da se RUNE Enia s tem pogojem ne strinja, je situacija dejansko enaka kot da bi Telekom Slovenije dostop zavrnil.

RUNE Enia je nato pojasnil, da se ne strinja s naziranjem Telekoma Slovenije glede 238. člena ZEKom-1. Ta člen namreč določa, da za vso infrastrukturo, ki je bila zgrajena s kakršnim koli pisnim soglasjem v preteklosti, v smislu pravic izenačuje z določbami 19. člena ZEKom-1. Povedano drugače, citirana določba razširi pravico na vse, kar določa zdajšnji ZEKom-1, tudi na pravico souporabe. Pojasnil je tudi, da je vložil spor za en konkreten primer, vendar je takih primerov veliko in vsi ti primeri stojijo zaradi tega, ker je v projektnih pogojih postavljen eden ali več pogojev, ki jih RUNE Enia kot iskalec dostopa praktično ne more izpolniti oz. bi njihova izpolnitev v celoti izničila namen zakona glede možnosti souporabe obstoječe infrastrukture.

Telekom Slovenije je navedel, da se ne strinja z navedbo, da 238. člen ZEKom-1 zajema tudi pravico do skupne uporabe. Po njegovem mnenju gre za določbo, katere namen je zaščita starejšega omrežja, da ne prihaja prosto do odstranitvenih zahtevkov lastnikov zemljišč oz. novih lastnikov zemljišč. Gre izključno za razmerje med operaterjem, ki je lastnik omrežja in lastnikom nepremičnine. Šele z določbami, da je skupna uporaba obvezna sestavina služnostne pogodbe, je lastnik nepremičnine postal seznanjen z zavezo operaterja, da mora ta nuditi oz. omogočiti svojo infrastrukturo ostalim operaterjem. Navedel je tudi, da je civilna sodna praksa izoblikovala stališče, da upravičenja Telekoma Slovenije na nepremičninah, ki so predmet služnosti ne vključujejo upravičenja prenosa na tretje osebe zaradi česar jim Telekom Slovenije skupne uporabe zgrajenega omrežja oz. infrastrukture ne more nuditi. Uradna oseba je na ustni obravnavi pozvala Telekom Slovenije, da v roku 5 dni predloži sodno prakso, na katero se je skliceval. V nadaljevanju je Telekom Slovenije izpostavil, da izgradnja omrežja po drogovih, ki so bili postavljeni za neke druge namene in daleč pred veljavnim zakonom, ki omogoča skupno uporabo, zahteva od prosilca dostopa, da le-ta pridobi soglasja od lastnikov zemljišč. Pojasnil je, da je v splošnih pogojih opredeljeno, da v primeru težav pri pridobivanju soglasij, lahko pomaga pri komunikaciji, je pa dolžnost operaterja, da to sam uredi.

RUNE Enia je nadalje pojasnil, da je sporna pravica uporabe drogov. Telekom Slovenije namreč postavlja kontekst uporabe skozi WLA (Vzorčna ponudba za dostop na fiksni lokaciji), moral pa bi biti v veljavi tudi 93. člen ZEKom-1. Zgolj z uporabo WLA bi po njegovem mnenju namreč negirali določila 93. člena ZEKom-1. Njegovo stališče je, da je nedopustno, da Telekom Slovenije bistveno izven določil 238. člena ZEKom-1 tolmači zakon. Natančneje prvi odstavek 238. člena – lastniki zemljišč, po katerih

potekajo ali na katerih se gradijo ali postavljajo elektronska komunikacijska omrežja, morajo dovoliti nadaljnjo uporabo svojih zemljišč za potrebe gradnje ali postavitve, vzdrževanja in obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja, če so sami ali njihovi pravni predniki pisno izrazili strinjanje s takšno uporabo. V drugem členu pa določa, da pravica operaterja, ki izhaja iz obveznosti lastnikov zemljišča iz prejšnjega odstavka, vsebuje upravičenja, ki jih vsebuje služnost po tem zakonu, izvrševati pa jo treba v skladu z določbami 19. člena tega zakona.

Agencija je dne 1. 2. 2022 (dok. št. 38261-4/2021/16) s strani Telekoma Slovenije prejela sodno prakso, na katero se je skliceval na ustni obravnavi (Sklep II Ips 411/2008 in Sklep II Ips 186). RUNE Enia je v svoji opredelitvi do predmetne sodne prakse z dne 14. 2. 2022 (dok. št. 38261-4/2021/19) pojasnil, da se sodna praksa nanaša na drugačno dejansko stanje kot je podano v obravnavanem primeru in predložil še UPRS sodbo II U 177/2014.

Agencija ugotavlja, da je dejansko stanje glede predmeta spora razčiščeno in je posledično izdala predmetno odločbo.

K 1. točki izreka:

V sporu je bilo treba odločiti o tem, ali lahko Telekom Slovenije kot pogoj za uporabo svojih drogov na parcelah, ki so navedene v izreku te odločbe (gre za omrežje v Malem Črnelu) določi, da mora RUNE Enia izkazati, da je pridobil služnosti ali soglasja lastnikov zemljišč, na katerih so postavljeni drogovni Telekoma Slovenije. RUNE Enia trdi, da Telekom Slovenije takega pogoja ne sme postaviti.

Zahtevak je utemeljen.

Pravno podlago za odločanje o tem sporu daje 93. člen ZEKom-1, ki v sedmem odstavku določa, da če dogovor o pogojih dostopa ni dosežen v dveh mesecih po prejemu prošnje za dostop, ki vsebuje vse elemente iz tretjega odstavka tega člena, ali če infrastrukturni operater zavrne dostop, o sporu na zahtevo ene izmed strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona.

V konkretnem primeru iz spisovne dokumentacije izhaja (in to med strankama tudi ni sporno), da je RUNE Enia Telekomu Slovenije predložil vlogo za dostop dne 3. 9. 2021, dopolnil pa jo je dne 15. 9. 2021. Telekom Slovenije mu je dne 29. 9. 2021 odgovoril s projektnimi pogoji (št.: 100175-LJ/5777-AU). Iz spisa tudi izhaja, da je zaposleni Telekoma Slovenije [redacted] v elektronskem sporočilu z dne 18.11.2021 predstavniku RUNE Enia, [redacted] na pripombo glede pogoja iz podtočke i., točke B. Splošnih pogojev projektnih pogojev¹ odgovoril, da prosi za upoštevanje usmeritev Telekoma Slovenije v projektnih pogojih, v kolikor želi najeti njihovo obstoječo infrastrukturo. Med strankama je torej sporno, ali lahko Telekom Slovenije od RUNE Enia zahteva, da mu le-ta, preden se sklene pogodba o dostopu do drogov, predloži ustrezna soglasja lastnikov zemljišč za dostop do nadzemnega omrežja in za delo na nadzemnem omrežju Telekoma Slovenije.

---

¹ Navedena točka določa: »Operater mora za dostop do nadzemnega omrežja in za delo na nadzemnem omrežju pridobiti ustrezna soglasja lastnikov zemljišč, po katerih poteka nadzemno omrežje Telekoma Slovenije«.

Uvodoma je treba pojasniti, da zakon za tak primer ne predvideva, da bi morala prošnja za dostop do fizične infrastrukture (tretji odstavek 93. člena ZEKom-1) že ob predložitvi vsebovati tudi vsa morebitna soglasja in dovoljenja lastnikov zemljišč oziroma drugih upravičenih subjektov, da bi bila popolna. Telekom Slovenije je domnevno nepopolnost prošnje želel prikazati kot razlog, da o prošnji RUNE Enia sploh še ni mogel odločati in da o tem posledično tudi ne more odločati agencija. Agencija je pristojna odločati o predmetnem sporu, saj je situacija, glede na to, da se RUNE Enia z navedenim pogojem Telekoma Slovenije ne strinja, po pravnih posledicah enaka situaciji kot če bi Telekom Slovenije dostop zavrnil. Poleg tega tudi ne bi bilo smiselno, da bi agencija čakala, da RUNE Enia poda vse zahtevane dokumente skladno s projektnimi pogoji, če je že v tem trenutku jasno, da se ne strinja s predložitvijo soglasij lastnikov nepremičnin. V tem sporu bo agencija odločala zgolj o tem, ali sme Telekom Slovenije sklenitev dogovora o dostopu do drogov pogojevati s pridobitvijo služnosti ali soglasij lastnikov nepremičnin za uporabo drogov, ki se nahajajo na njihovih nepremičninah. Tako namreč v svojem zahtevku zahteva RUNE Enia, agencija pa je pri odločanju vezana na njegov zahtevek.

93. člen ZEKom-1 v petem odstavku taksativno določa razloge, na podlagi katerih lahko infrastrukturni operater (v tem primeru Telekom Slovenije) zavrne dostop do svoje fizične infrastrukture, in sicer zaradi:

1. tehnične neprimernosti zaradi posebnih okoliščin v zvezi z infrastrukturo, do katere je bil zaprosen dostop,
2. pomanjkanja ustreznega prostora ali načrtov, da se ta prostor uporabi za druge namene, kar je treba utemeljiti (npr. z javno dostopnimi naložbenimi načrti infrastrukturnega operaterja),
3. ogrožanja varnosti ali javnega zdravja,
4. celovitosti in varnosti vseh omrežij, zlasti kritične infrastrukture,
5. nevarnosti, da bi načrtovane elektronske komunikacijske storitve resno motile izvajanje drugih storitev prek iste fizične infrastrukture,
6. razpoložljivosti izvedljivih alternativnih načinov za veleprodajni dostop do fizične omrežne infrastrukture, ki jih ponuja infrastrukturni operater in so primerni za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij, če se tak dostop ponudi pod poštenimi in razumnimi pogoji.

Navedeni razlogi so konkretizirani v določbah Splošnega akta o dostopu do obstoječe fizične infrastrukture (Uradni list RS, št. 12/18).

Dalje agencija ugotavlja, da ima Telekom Slovenije kot operater s pomembno tržno močjo na podlagi odločbe št. 38244-1/2017/29 z dne 5. 12. 2017 objavljeno tudi Vzorčno ponudbo za lokalni dostop na fiksni lokaciji (dalje: WLA), v kateri Telekom Slovenije med drugim ureja tudi postopke in pogoje za dostop do drogov. Kot se je v svoji (upravni) praksi reševanja medoperaterskih sporov že opredelila agencija, predstavlja vsakokratna vzorčna ponudba materialno-pravno podlago za urejanje razmerij med operaterji, pri čemer pa mora biti taka vzorčna ponudba skladna tako z določbami zakona kot tudi ukrepi iz regulatorne odločbe. V primeru, da temu ni tako, agencija v postopku nadzora zahteva spremembo vzorčne ponudbe (četrti odstavek 102. člena ZEKom-1).

Kot je bilo navedeno že zgoraj, niti v zakonu niti v splošnem aktu kot razlog za zavrnitev prošnje za

dostop ni izrecno določeno, da bi lahko operater dostop zavrnil, ker iskalec dostopa ne bi predložil soglasij lastnikov nepremičnin za uporabo drogov (ob hkratni omejenosti izvrševanja pravic iz služnostne pogodbe zgolj na služnostnega upravičenca), kar pomeni, da Telekom Slovenije iz tega razloga ne more upravičeno zavrniti dostopa do svoje obstoječe fizične infrastrukture.

Agencija pri tem pojasnjuje, da je sklenitev dogovora o dostopu do drogov pogodbeno razmerje med dvema operaterjema (v konkretnem primeru med RUNE Enia in Telekomom Slovenije). V tem sporu ni predmet odločanja, ali RUNE Enia tovrstna soglasja potrebuje po tem, ko bo sklenjena pogodba o dostopu do drogov. V tem delu gre namreč za razmerje med operaterjem in lastniki nepremičnin, na katerih so postavljeni drogov, glede navedenega pa agencija ni pristojna odločati. Skladno z določbami IV. poglavja ZEKom-1 z naslovom »Razlastitev in omejitve lastninske pravice« namreč o teh razmerjih (t.j. lastniki nepremičnin – operaterji) odloča pristojni upravni organ, ne agencija. Navedeno poglavje zakona vsebuje določbe, ki se nanašajo na odvzem in omejitev lastninske ali druge stvarne pravice pri gradnji javnih telekomunikacijskih omrežij ter na ustanovitev in prenehanje služnosti, vključno z obsegom upravičenj služnostnih upravičencev. Pri morebitnih sporih med lastniki nepremičnin in operaterji pa gre za stvarnopravne zadeve, za katere je pristojno sodišče. Lastnik zemljišča ima v primeru posega na njegovo nepremičnino možnost vložitve tožbe na pristojno sodišče. Telekom Slovenije na podlagi samega zakona (93. člen ZEKom-1) ne sme zavrniti dostopa iz takega razloga. Iskalci dostopa svoja razmerja z lastniki zemljišč urejajo sami. Tudi dejstvo, da Telekom Slovenije ne razpolaga s služnostnimi pogodbami, ki bi vključevale določilo o pravici uporabe njegove fizične infrastrukture s strani tretjih oseb, ki zahtevajo skupno uporabo skladno z ZEKom-1 (fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja), ni predpisan kot razlog za zavrnitev dostopa, posledično pa tak razlog tudi ni utemeljen. O tem, ali iskalec dostopa dejansko potrebuje posebno soglasje lastnikov oz. služnost in ali skladno s 238. členom ZEKom-1 služnost Telekom Slovenije v vsakem primeru velja tudi za iskalce dostopa oz. operaterje, ki zahtevajo skupno uporabo, pa agencija ni pristojna odločati. Namreč, kot že pojasnjeno, za odločanje o stvarnopravnih pravicah in obveznostih odloča sodišče. Agencija z reševanjem sporov skladno z drugim odstavkom 220.a člena ZEKom-1 ne sme posegati v morebitno sodno pristojnost. Agencija je pristojna zgolj za odločanje o razmerju med operaterjema (strankama postopka) in je posledično odločila o tem, ali lahko Telekom Slovenije zavrne dostop do svojih drogov iz v tem primeru spornega razloga (nepredložitev soglasij lastnikov nepremičnin) kot to izhaja iz postavljenega zahtevka RUNE Enia.

Prav tako pa kot materialno-pravni razlog za zavrnitev dostopa do drogov ni mogoče šteti določb WLA, za kar se je v svojih vlogah zavzemal Telekom Slovenije. Drži sicer, da so v WLA določeni postopki in pogoji, pod katerimi Telekom Slovenije prosilcem dovoli dostop do svojega omrežja oziroma fizične infrastrukture, vendar pa po presoji agencije med slednjimi ni predložitev soglasij lastnikov zemljišč, po katerih poteka nadzemno omrežje Telekoma Slovenije. Kot namreč izhaja iz WLA so pogoji dostopa urejeni najprej v točki 1.3., kjer se na drogove nanaša pogoj iz 9. alineje ²,

---

² »na drogove je mogoče napeti dodatne samonosilne kable, če to ne predstavlja nevarnosti za prekomerno povečanje obremenitve nosilnosti oziroma stabilnosti nadzemne linije, skladno s 145. členom ZEKom-1 mora operater sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, da zagotovi varnost storitev Telekoma Slovenije, ki potekajo ali so dostopne po njegovi infrastrukturi. Operater se zaveže, da bo v primeru zlorab na njegovi infrastrukturi, Telekomu Slovenije ali pristojnim organom, posredoval vse potrebne podatke. Operater prevzame odgovornost in stroške, ki nastanejo kot posledica zlorab

podrobneje pa nato pogoje dostopa do drogov WLA ureja v točki 5.8. Na tem mestu WLA taksativno določa tri pogoje, ki pa se vsi nanašajo na tehnična oziroma varnostna vprašanja, ne pa na vprašanja povezana s stvarno-pravnimi upravičenji. Tudi določbo 5.8.12 (na katero se Telekom Slovenije izrecno sklicuje v svojih vlogah) je razumeti zgolj kot opozorilo, da mora imeti prosilec z lastnikom zemljišč urejene stvarno-pravne vidike poseganja v tuje zemljišče (npr. njegovo dovoljenje za poseganje, služnost), ne pa kot določbo, da bo Telekom Slovenije v zvezi s tem preverjal obstoj tovrstnih upravičenj in bo v primeru, da prosilec ustreznih pravih podlag ne bo izkazal, dostop do svoje infrastrukture zavrnil. Pri tem gre (kot navedeno že zgoraj) za razmerja med lastniki nepremičnin in operaterji, operaterji pa neodvisno od pogodbe o dostopu do drogov Telekoma Slovenije razmerje z lastniki nepremičnin urejajo sami in so odgovorni za spoštovanje stvarnopravne zakonodaje. Telekom Slovenije tako nima podlage ne v zakonu oz. podzakonskih predpisih prav tako pa tudi ne v WLA, da v projektnih pogojih RUNE Enia naloži, da mu pred sklenitvijo pogodbe o dostopu do drogov v Malem Črnelu predloži soglasja lastnikov nepremičnin, kjer se drogovi nahajajo. V kolikor pa se Telekom Slovenije želi zavarovati pred morebitnimi očitki lastnika zemljišča, da je nepooblaščen dovolil dostop do zemljišča tretjim osebam (v konkretnem primeru torej RUNE Enia), ki lastnikovega soglasja ne bi imeli, pa lahko v pogodbo o dostopu do fizične infrastrukture vnese razvezni pogoj, da pogodba preneha veljati, v kolikor lastniki zemljišč RUNE Enia potrebnih soglasij ne dajo.

Glede sodne prakse, ki sta jo stranki postopka predložili v dokaz pravne utemeljenosti svojih stališč glede tega, ali je dolžan RUNE Enia pridobiti soglasja lastnikov zemljišč, da bi lahko na drogove Telekoma Slovenije obesil svoje kable (glede tolmačenja 238. člena ZEKom-1)³, agencija – glede na zgoraj navedeno – pojasnjuje, da za rešitev tega spora ta sodna praksa ni relevantna, saj odločitev o tem, ali mora RUNE Enia nasploh – npr. po sklenitvi pogodbe o dostopu – pridobiti soglasja lastnikov zemljišč, po katerih poteka fizična infrastruktura, ni v pristojnosti agencije. Kot že pojasnjeno agencija odloča samo o razmerju med operaterjema, strankama tega postopka. V primeru, da pride do kakršnihkoli sporov med lastniki zemljišč in operaterji, pa je za odločanje o tovrstnih sporih pristojno sodišče splošne pristojnosti.

Agencija je zato v tem sporu določila, da mora Telekom Slovenije Rune Enia v podpis ponuditi pogodbo o uporabi drogov, ki so predmet tega spora, in sicer v roku 15 dni od prejema te odločbe. To je rok, za katerega agencija ocenjuje, da zadošča za izpolnitev naložene obveznosti, saj mora Telekom Slovenije RUNE Enia zgolj v podpis ponuditi pogodbo, s katero Telekom Slovenije že razpolaga, saj tovrstni dostop zagotavlja skladno s svojo vzorčno ponudbo (WLA) in tako razpolaga z vzorcem tovrstne pogodbe, ki ga bo zgolj prilagodil konkretni situaciji. Po presoji agencije tako 15-dnevni rok zadošča za izpolnitev naložene obveznosti.

Agencija je glede na navedeno odločila tako kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

K 2. točki izreka:

---

na njegovi infrastrukturi in ki niso nastale po krivdi uporabnikov,«

³ Sodna praksa, ki jo je predložil Telekom Slovenije, je knjižena pod št. 38261-4/2021/16. Sodna praksa, na katero se sklicuje RUNE Enia pa pod št. 38261-4/2021/19.

Agencija je ugotovila, da posebni stroški v tem postopku niso nastali niti jih nista uveljavljali stranki sami, zato je na podlagi 118. člena ZUP v povezavi s petim odstavkom 213. člena ZUP odločila, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

V skladu s tretjim odstavkom 191. člena ZEKom-1 je ta odločba dokončna.

Pouk o pravnem sredstvu

Zoper to odločbo je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu. Upravni spor zoper to odločbo se sproži s tožbo, ki se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, in sicer v roku 30 dni od njene vročitve. Tožbo se lahko vloži neposredno pri sodišču ali pošlje priporočeno po pošti. Tožba se vloži v treh izvodih, priložiti pa je treba to odločbo v izvorniku, prepisu ali kopiji.

Postopek vodila:

Špela Čerin

Področna podsekretarka

Mark Pohar

Vodja sektorja II

Vročiti: - [REDACTED], osebno;
- Telekom Slovenije, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, osebno.